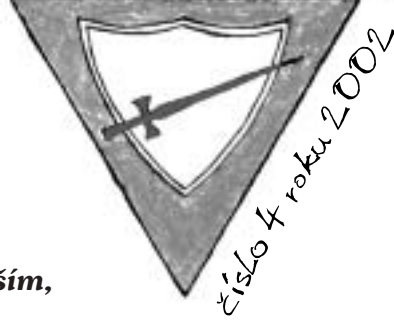

PATHFINDER

Ve vašich rukou

„Cokoli jste učinili těmto mým nejmenším, mně jste učinili.“

Někdy si připadám bezmocný. Rád aranžuji čas pro děti. Často to trvá několik týdnů, než spolu s ostatními spolutvárci vše promyslíme, nachystáme, pronajmeme a přeložíme do jazyka dětem srozumitelného. Mezitím se setkáváme s dětmi. Spolu se těšíme. Je to, jako bychom si posílali SMSky o tom, že už jedu, nebo si mávali z vlaku a těšili se na příští setkání, které bude víc než jen setkáním za oknem. Pak přijde den „D“ a ouha, mnozí z těch, na které jsme se těšili, nepřijedou. Možná je chyba v tom, že v každém městě není dostatečně progresivní vedoucí nebo tam není žádný. Žel. Jenže ber kde ber. Skutečnými „vůdci“ dětí jste však za všech okolností vy rodiče. Je ve vašich rukou, kterým směrem ty vaše děti vykročí, a na vašich modlitbách, aby jejich rozhodnutí bylo trvalé. Tak, jak jsem poznal děti, vím, že jsou veskrze hledající. Mají tedy vlastnost, která chybí mnoha dospělým. Jejich projev však mnohdy zdánlivě popírá jejich skutečné hodnoty a touhy. Je třeba být opatrný a nebrat do svých rukou soud. Žijeme v době nepřeborného množství impulsů a odpovědí na otázky. My dospělí jsme snad trochu odolnější, ale

hlavový hledač bez zkušeností je v nebezpečí „že si pokazí žaludek“. Zde vidím smysl času věnovaného dětem. Jako prostor pro diskusi v jazyce jim srozumitelném. Prostor k naslouchání otázkám a k nabízení zkušenostmi ověřených odpovědí. Vím, že to víte, vím, že právě toto je jádrem vašeho rodičovství. Přesto si myslím, že v návalu „odpovědí“ dnešní doby, v časové zátěži, která je její součástí, je třeba spojit síly, abychom pomohli dětem zorientovat se, abychom se „pak“ s rozesmátým srdcem mohli dívat na jejich samostatné krůčky životem.

DAWY

Oddíl Měsíční údolí

Oddělení pro mládež v Havířově-Suché funguje už pěkně dlouho. Kdysi to byla Stezka písmáka, později se objevil Pathfinder. Náplň zůstala téměř stejná, ale tím, že jsme se zaregistrovali v organizaci Pathfinder, mohli jsme mít také své kroje a odznaky. Tyto maličkosti, spolu s náplní schůzek, dokázaly nadchnout většinu dětí z našeho sboru. Proto náš oddíl byl vždycky početný.

Již od počátku našeho oddílu máme název „Měsíční údolí“. K pokřiku se u nás nešlo ještě to správné básnické střevo, které by mohlo vymyslet dobrý veršík.

Vedoucí našeho oddílu byl Ziki. S ním jsme zažili mnohá dobrodružství, jaká by dětská duše chtěla vždy zažít. Na schůzkách, a hlavně táborech, jsme se zcela vnořili do života indiánů a zálesáků. Nechybělo ani plnění Foglarových bobříků. Z nich vždy v dětské mysli nejvíc utkví bobřík odvahy, který jsme nevynechali na žádném táboře. Nezapomenutelný je také bobřík mlčení, o kterém se říká, že je snad nejtěžší.

Asi je to pravda, protože ho mnozí z nás začínali každé ráno a večer si dávali předsevzetí, že co se nepovedlo dnes, povede se určitě zítra. Z dob, kdy Ziki vedl náš oddíl, si téměř všichni odnesli svou přezdívkou. A byly to přezdívky, které přesně vystihovaly daného človíčka. Pod jmény Bahňák, Rychlonožka, Kekka, Slípka, Kukajda... si vždy představíte určitou vlastnost.

Zikiho pak vystřídal Sokol, který neubral našim schůzkám žádné kouzlo.

Uprostřed našich táborů se stále objevovala teepee, stále jsme se učili střilet, teď už nejen z luku, ale také ze vzduchovky, a na každém táboře jsme chodili poslední noc pro sirky – jako důkaz naší odvahy. Na jednom takovém táboře jsme se rozhodli, že si sami budeme připravovat něco pro naše žaludky. Tenkrát se všichni divili, jak jsme mohli ty dva týdny přežít. My jsme se tehdy smáli a divili se zase tomu, jak mohou dospělí takhle nedůvěřovat našim schopnostem. Dnes se taky divím, jakou jsme měli odvalu.

Postupně jsme za ty roky vyrostli a v Pathfinderu nás zůstalo jen pár. Zase jsme se ale sešli v mládeži. A protože jsme všichni odchováni na táborech a pravými zálesáky, stále navštěvujeme pathfinderské akce jako Helfštýn, Force-X v Novém Jičíně atd.

Vyrůstají nám ovšem už další mladí Pathfinderéři pod vedením Tatíka, takže oddílová činnost nespí. Na závěr vám všem Pathfinderům chci popřát, abyste mohli zažít stejně pěkné chvíle s vaším oddílem.

PETRA

Náš indiánský tábor na Jánské chatě.

Ziki právě plní úkol z naší Černé Mary. Vůbec mu nepomohlo to, že je vedoucí.

Za ztracené věci se tahal lístek s úkolem z krabičky Černé Mary.

Část našeho nynějšího Pathfinderu...

Také jsme nacvičili jeden indiánský program.

...a to jsou už ti staří.

A loučíme se s vámi ze Slavkovského štítu. Vyškrábat se nahoru nám tedy dalo zabrat. Stejně tady ještě pořád nejsme všichni. Zbytek budeme sbírat po cestě dolů.

Myslíte už také na léto, sluníčko, prázdniny...?

Hmmmm, ještě si chvilku počkáte, ale už teď můžete přemýšlet, co o těch letošních prázdninách budete dělat. Třeba přijmete pozvánku Východního větru na tábor, který se bude konat nedaleko Slatiňan v Kochánovicích od **4.-18. července 2002**. Bližší informace můžete získat na www.mladez.net/vv nebo na adrese ruza@feemejl.cz a taktéž na telefonním čísle Růži: **0604/73 35 31**.

Setkání vedoucích oddílů východních Čech

Kdy: 20. a 21. dubna. Pracovní část 21. dubna od 10:00.

Kde: sbor CASD v Hradci Králové. Zváni jsou všichni, kdo vedou nebo by chtěli vést oddíly klubu Pathfinder.

Více informací:

Růža 0604/73 35 31

3.-5. 5. Helfštýn

24.-26. 5. Bambiriáda

16. 6. Regata –
Těrlická přehrada

29. 6. -1. 7. Force X –
Nový Jičín

2. 11. Múzička MSS –
Olomouc

Výprava za prorokmi

Tohtoročný výstup na Sitno mal názov „Výprava za prorokmi“ a jeho cieľom bolo preveriť znalosti z prírody, Pathfindra a z Biblie.

Vstať z postele do zamračeného nedeľného rána sa nechcelo nikomu z nás. Ale aj napriek počasiu, ktoré sa na nás pozeralo so zamračenou tvárou, sme sa nedali odradiť. Čakali nás predsa naši kamaráti z Banskej Bystrice a B. Štiavnice, na ktorých sme sa veľmi tešili.

Lákadlom boli aj hry, ktoré nesmú chýbať na žiadnom výstupe. Cesta v autobuse nám ubiehala rýchlo. Krátili sme si ju pozorovacou hrou, ktorá zaujala aj dospelých.

Po príchode na Počúvadlo sme sa zvitáli s našimi kamarátmi, vymenili si pár slov a radosti nebolo konca kraja. Naši vedúci si rozdelili úlohy a 4. ročník výstupu na Sitno sa mohol začať. Zdolať kopec Sitno (mimochodom najvyšší v Banskoštiavnickom pohorí) sa rozhodli všetci, bez rozdielu pohlavia a veku. Na vrchol kopca ako prvé, samozrejme, dorazili deti, ktoré boli vytrvalejšie, ako ich rodičia a vedúci.

Po ťažkej túre do kopca sme si dopriali čas

na oddych a na posilnenie. Únava pominula a my sme sa stihli ešte na vrchole zahrať hru, po ktorej nás čakal už nie taký náročný zostup. Dole boli, ako inak, prvé opäť deti. Vyvrcholením celého výletu bola veľká hra. Tentoraz to bola etapová hra s názvom „Proroci kladú otázky“. Tu si zmeralo sily päť družstiev. Na desiatich stanovištiach čakali otázky zo všetkého, čo sme sa počas roka naučili na schôdkach. Družstvá zdatných a šikovných Pathfindrov počas etapovej hry vyčerpali všetky svoje fyzické a psychické sily. Preto sa nikto nedivil, že sme boli unavení. S napätím sme očakávali vyhlásenie výsledkov.

Ako prvá skončila B. Bystrica 1 pod vedením Petra Dudu, druhé miesto patrilo Levciam 1 pod vedením Romana Beňa, tretie miesto si vybojovalo družstvo B. Bystrica 2 Karin Jantosovej. Na štvrtom mieste skončilo družstvo B. Bystrica 3 v čele s Ondrejom Lunterom, piate miesto patrilo družstvu Levice 2, ktoré som viedla ja, Kvetka Krnáčová a šieste miesto patrilo B. Štiavnici pod vedením Filipa Šuhajdu.

Všetci boli odmenení a niektorí boli dokonca aj spokojní so svojim umiestnením. Boli sme takí zaujatí aktivitami, že sme si ani nevšimli, že je tu koniec nášho výletu a treba ísť domov. Nedelňý deň sa skončil a s ním aj 4. ročník výstupu na Sitno. No teraz sa už všetci tešíme na ďalšie stretnutie. Samozrejme, aj vy ostatní, ak sa s nami túžite stretnúť, ste vítaní. Takže ahoj, o rok sa opäť zídeme.

**KVETKA KRNÁČOVÁ –
ODDIEL PRÉRIA PRIATELSTVA, LEVICE**

Čerstvé kapky

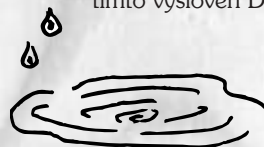
z KáPé

8. - 10. 2. se v Brně uskutečnil Sněm KP, na němž se sešlo více než osmdesát zástupců všech zaregistrovaných oddílů. Sdělovali jsme si zážitky a zkušenosti z práce minulé a společně jsme dospěli k několika důležitým rozhodnutím v souvislosti s naší prací budoucí.

14. - 15. 2. se zástupci KP účastnili Národní konference o mládeži, pořádané Ministerstvem školství a tělovýchovy ČR.

POZOR ZMĚNA!!! Plánovaný začátek vůdcovského kurzu, který se měl rozběhnout na jaře 2002, se odkládá.

2. - 3. 3. zápolili v Českých Budějovicích naši nejlepší borci ve sportovních disciplínách olympiády, při níž se snažili odhalit „Tajemství klokaní kapsy“. Bylo překonáno několik důležitých sportovních rekordů, vysmáto až do příští akce a navázáno mnoho nových přátelství. Další podrobných zpráv se vám jistě ještě dostane od přímých účastníků. Všem sportovcům, masérům, pořadatelům i fandícím budiž tímto vysloven DĚK!

▲ Ranní rozcvička nesmí chybět ani na zimním táboře. Muzeum, odkud byla odcizena kronika. ▼

Tajná porada před tím, než vyrazíme pátrat do terénu. ▲

▼ Bezpečnostní opatření, aneb užití uzlů v praxi.

▲ K zemi, vstyk, k zemi, aneb kdo pozdě chodí... Sérum pravdy. ▼

Operace „Zelená rukavice“

V pátek 28. 12. 2001, k večeru, se začali sjíždět první odvážlivci, kteří se pokusí o záchranu vzácné kroniky, která byla dne 10. prosince odcizena. Po prvním seznámení a ofukání nových lidiček byli všichni obeznámeni s informacemi o kronice, které podali naši nejpřednější odborníci na tuto problematiku, a to Doc. Motyčka, generálplukovník Robert Novotný a generálporučík Otakar Janecký.

Sobotní ráno jsme zahájili rozcvičkou pro zvýšení kondice našich chabých těl. Raního zamyšlení se ujala Mašinka. Připravila si pro nás velmi zajímavý program – od vytváření Adama a Evy až po velmi zdařilé scénky. Dalším stupněm zdokonalování našich těl byla návštěva místní tělocvičny, kde jsme si protáhli kosti a veškeré svalstvo (alespoň ti aktivnější).

Když se snesla na krajinu tma, byl ten pravý čas získat další informace o kronice. Detektivové vyrazili za spojkou od policie. Teprve po vyřčení hesla „zelená rukavice“ se dozvěděli zprávu, že další informace je čekají na hřbitově. Ovšem museli si dát pozor, protože se po okolí pohybovaly neznámé osoby.

Na další den dopoledne se naši agenti vydali do muzea, protože jim bylo minulou noc sděleno, že tam mají pátrat po podezřelých předmětech. Vyžadovalo to však nejvyšší stupeň obezřetnosti. To, co našli, byla zpráva, kterou tam „omylem“ zanechali zloději. Obsahovala určení místa, kde se mají lupiči setkat.

To byla naše šance!

Vydali jsme se na určené místo – a než zločinci dorazili, skryli jsme se poblíž vytipovaného prostoru. Po chvíli se objevily dvě postavy a třetí se k nim přidala záhy. Počkali jsme, až se sejdou, a podnikli útok, který se zdařil. Zločince jsme odvedli do vězení, kde jsme je podrobili výslechu. Získali jsme některé informace, které nám pomohly k jejich usvědčení. Neprozřetelně prozradili jméno jejich vůdce Stanislava Svobody.

Na silvestrovský den jsme se vydali k domu jedné místní paní, u které se prý šéf gangu ukrýval. Opravdu tam byl, a tak jsme ho spoutali a odvedli k výslechu. Zadržený S. S. však odmítal spolupracovat, a tak byl schválen donucovací prostředek – injekce se sérem pravdy. V jeho věcech byla nalezena mapa se zakreslenými body. Bylo nutné je prozkoumat. Míst bylo hodně, a tak se detektivové rozdělili do tří skupinek. Našli jsme usvědčující důkazy a zašifrovanou zprávu, kde se nachází kronika.

Večer byl pestrý program. Vystoupila zde hudební skupina Omil, navštívil nás lovec hadů a hrála se spousta her. Někteří jedinci se vydali na kopec, aby se podívali na žamberecký ohňostroj. Po půlnoci jsme si prohlédli fotky z předchozích akcí; ti, co ještě nespali, mohli sledovat naučný film.

Na Nový rok jsme šli pro kroniku. Opravdu byla na jednom z vyznačených míst, a tak jsme ji mohli předat do povolaných rukou policie, která ji vrátí zpět do muzea. Akce byla super a všem se nám tu moc líbilo.

ZA OSADU VÝCHODNÍ VÍTR – KATKA JAREŠOVÁ

Letos jsme úplně poprvé s naším oddílem 064 Wanblisapa pořádali karneval. Už od časného rána jsme všichni netrpělivě čekali, jaké to asi bude. V 8:15 byla naše klubovnička nádherně vyzdobená barevnými řetězy, růžemi z papíru a spirálkami. V 9:00 jsme si zahájili hymnou, modlitbou a pokřiky. Pokračovali jsme duchovní částí. Klasická rozcvička ROTACE nám protáhla ztuhlá těla a pustili jsme se do poznávání rostlin. Kamarádi už odpočítávali minuty, kdy této části bude konec. A nastala očekávaná chvíle, kdy jsem pronesla: „Tak už běžte.“ V té chvíli jakoby se všichni vypařili. Bylo slyšet jen chichotání. Obléklí jsme se do vlastnoručně vyrobených kostýmů a hurá na předváděcí molo. Panečku, to byla promenáda! Sešla se celá zoologická zahrada, včetně čmeláků, a nesmím opomenout i krásné dámy, princezny a baletky. Soutěžili jsme ve třech disciplínách: o nejoriginálnější masku, o nejhezčí masku a o nejlepší škleb. Porota se kácela smíchy a měla velice nesnadný úkol – určit vítěze. Karnevalové medaile byly z marcipánu, takže většinou šli kamarádi domů pouze se šňůrkou kolem krku. Skvěle jsme se bavili a stálo to za to. Po vyhodnocení jsme se pustili do dobrot, které sloužily jako vstupenka na karneval. A co na závěr? Veselé společné foto a poděkování našemu Pánu Ježíši za to, že je s námi a že máme tak skvělou partu.

**ZA OSTRAVSKÝ ODDÍL
SMÍŠEK OLGA**